

ଭାରତ ସଂଘ

ବନାମ

ମହାଥିଙ୍ଗ କିଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 18, 1996

[ଏ.ଏମ୍. ଅହମଦି, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ସେବା ଆଇନ:

ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା (ସର୍ବତ୍ର) ନିୟମାବଳୀ — ନିୟମ 5 ।

ସର୍ବତ୍ର ଆବେଦନ — ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଖାଲି ପଦବୀ — ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଉପଲକ୍ଷ୍ମତାର ଅଭାବ — ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ଆଗକୁ ଆଣିବା — 30.7.1984 ତାରିଖର ନୀତିର ଅନୁମୋଦନ ଅନୁସାରେ, ବାହାର ରାଜ୍ୟରୁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକମରେ 66.2/3% ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ — ଦର୍ଶାଯାଇଛି : 66.2/3% ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ଲାଗୁ କରିନଥିଲେ — ତେଣୁ, କୌଣସି ନିୟମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଭାବ ହେତୁ ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷରେ ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖାଲି ପଦବୀରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଥାନ ପାଇବାର ଏକ କାରଣ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଥିଲା, ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଲକ୍ଷ୍ମ ଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ-ସଂଘର 30.7.1984 ତାରିଖର ଏକ ନୀତି ଅନୁସାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ପଦବୀ, 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ଅନୁସାରେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ "ବାହ୍ୟ" ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ପାଇଁ 66.2/3 %କୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ଆବେଦନକୁ ଆପଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କର ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜ୍ୟରୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ-ସଂଘ ବ୍ୟତୀତ ହୋଇ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1କ ତରଫରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପୂର୍ବ ଅରରେ ଯେତେବେଳେ ଖାଲି ପଦବୀ ଜଣେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା କାରଣ କୌଣସି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଲକ୍ଷ୍ମ ନଥିଲେ,

ଯୁ. ଓ. ଆଇ. ବନାମ ମହାଧିକାରୀ କିଆନ [ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଖାଲି ପଦବୀଟି ଜଣେ ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଥର ପାଇଁ ଉପଲକ୍ଷ ରୋଷ୍ଟର ପଏଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି : 30.7.1984 ତାରିଖର ନୀତି ଅନୁସାରେ ଏକ ନିରନ୍ତର 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଲିକା ଚକ୍ର ଅନୁସରଣ କରେ, "ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକୌଣସି ବର୍ଷରେ ତାଲିକା ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତାଲିକା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଥରକୁ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଖାଲି ଥିଲା । 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଦୁଇଟି ପଦବୀ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ଜଣେ "ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି" ହୋଇଥିବାରୁ, ଦୁଇଟି ପଦବୀ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1.2. ଯଦି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଅନୁପଲକ୍ଷତା ହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ନହୁଏ, ତେବେ "ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ" ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଯିବା ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ନଥିବାରୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ରୋଷ୍ଟର ପଏଣ୍ଟ ଭାବରେ ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜୀବ ଯାଦବ, ଏଲ୍.ଏ.ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1994] 6 SCC 38, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିୟୁତ୍ତି ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ସିଧାସଳଖ ନିୟୁତ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତି କମରେ 66.2/3% ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ 66.2/3% ର କୌଣସି ଅତ୍ୟଧିକ ସୀମା ଲାଗୁ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12310/1996 ଇତ୍ୟାଦି।

ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1064-ସିଏଚ୍/1992 ରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣକର 23.12.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସି.ଭି.ଏସ୍. ରାଓ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅନୀଲ କଟିୟାରଙ୍କ ପାଇଁ ଭି.ଆର୍. ରେଞ୍ଜି, ଅତିରିକ୍ତ ମହା ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ, କେ.ଏନ୍. ଶୁକ୍ଳା, (ସୁଶ୍ରୀ ଶଶି କିରଣ)

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 12310/96 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପଙ୍କଜ କାଲରା ଏବଂ ବି.କେ. ଶର୍ମା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 12325/96 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜୀବ କେ. ସିଂହ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଉଭୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12310/96 (ଓରଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍ ପି (ସି) ସଂଖ୍ୟା 13705/95।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, 1985 ମସିହାରେ ସଂଘ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ପରୀକ୍ଷାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ 1986 ବ୍ୟାଚରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ନାଗାଲାଣ୍ଡ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥିଲେ । ନାଗାଲାଣ୍ଡକୁ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦୁଇଟି ପଦବୀ ବାହ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣକର ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଆବଶ୍ୟକକୁ ଆପଣି କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ହରିୟାଣା ସର୍ବରକୁ ନାଗାଲାଣ୍ଡ ସର୍ବରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆଦେଶ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ-ଭାରତ ସଂଘକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ନ୍ୟାୟାଳୟକରଣ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ସର୍ବର ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

5. ବିଭିନ୍ନ ସର୍ବରରେ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ 5 (1). ବିଭିନ୍ନ ସର୍ବର ପାଇଁ ସର୍ବର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି, କରିବେ ।

ଯୁ. ଓ. ଆଇ. ବନାମ ମହାଧିକାରୀ କିଆନ [ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

5(2)-କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସହମତିରେ ଜଣେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅନ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବଦଳି କରିପାରିବେ ।

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜୀବ ଯାଦବ, ଆଇ.ଏ.ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1994] 6 SCC 38 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟମ 5 ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଜଣେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଆଇ ଏ ଏସ୍ ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବାର ଅଧିକାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ସର୍ବୋଚ୍ଚ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ ଏବଂ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସେବାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଭାରତର ଯେକୌଣସି ଭାଗରେ ସେବା କରିବାର ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରନ୍ତି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ନିଜ ପସନ୍ଦର ସର୍ବୋଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାନିତ ହେବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ ଏବଂ ତାଲିମ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ସଚିବମାନଙ୍କୁ 30 ଜୁଲାଇ, 1984 ରେ ଏକ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ପାଇଁ, ରାଜ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ବଳନ ରଖିବା ପାଇଁ, ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ "ବାହ୍ୟ" ବ୍ୟକ୍ତିକୁ 66.2/3% କିମ୍ବା 1: 1 ସ୍ଥାନରେ ବାହ୍ୟ ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 2: 1 ଅନୁପାତରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଚିଠିରେ ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି:

"ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ଯେ, ସାର୍ବଜନୀନ ସେବା ପରୀକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଆଇ ଏ ଏସ୍ ଏବଂ ଆଇ ପି ଏସ୍ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ସମୟରେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବ ଯେ, ଅତିକମରେ 66.2/3% ଅଧିକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ହୋଇଥିବେ ।"

(ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରେଖାଙ୍କିତ କରାଯାଇଛି)

ଏହି ନୀତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 1983 ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏକ ନିରନ୍ତର 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ତାଲିକା ତତ୍କାଳ ଅନୁସରଣ କରେ, "ବହିର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି, ବହିର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି, ବହିର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି, ବହିର୍ଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି ।" ଯେକୌଣସି ବର୍ଷରେ ଏହି ତାଲିକା ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତାଲିକା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ନାଗାଲାଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ 1985 ମସିହାରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସମୂହକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା । 30 ପଏଣ୍ଟ ରୋଷ୍ଟର ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଦୁଇଟି ପଦବୀ ବାହ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା । ତେଣୁ ନାଗାଲାଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ଜଣେ

"ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ, ଦୁଇଟି ପଦବୀ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ତାଙ୍କୁ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, 1984 ମସିହାରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସମୂହରେ, ଯେତେବେଳେ ଖାଲି ପଦବୀଟି ଜଣେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ନଥିଲେ ଏବଂ ଖାଲି ପଦବୀଟି ଜଣେ ବାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୃହୀତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ 1985 ସମୂହ ପାଇଁ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ରୋଷ୍ଟର ପଏଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଆମେ କୌଣସି ନିୟମ ଦେଖିବାକୁ ଯେଉଁଠି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ନହେବା କାରଣରୁ "ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ" ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ନହେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇପାରିବ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ନଥିବାରୁ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେହି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକରେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋଷ୍ଟର ପଏଣ୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ବାହ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି । 30 ଜୁଲାଇ 1984ର ନୀତି ବିବୃତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆଇ ଏ ଏସ୍/ଆଇ ପି ଏସ୍ କୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ 40ରୁ 50 ବର୍ଷ ବୟସର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବୟସରେ ଅନ୍ୟ ସରକାରୀ ସର୍ବିସକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବା ଦ୍ଵାରା କର୍ମଚାରୀ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ସର୍ବିସରେ ବାହ୍ୟ-ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ସିଧାସଳଖ ନିୟୁତ୍ତି ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ ବାହାର ଲୋକର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ "ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ" ଖାଲି ପଦବୀକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଯିବା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିୟୁତ୍ତି ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏହି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ନୀତି ଅନୁସାରେ ସିଧାସଳଖ ନିୟୁତ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକମରେ 66.2/3% ଅଧିକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ହୋଇଥିବେ । ଏହା 66.2/3% ର ଅତ୍ୟଧିକ ସୀମା ଲାଗୁ କରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ରୋଷ୍ଟର ଅନୁସାରେ ଏହି ନୀତିର କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟମନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଠିକ ନଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଯୁ. ଓ. ଆଇ. ବନାମ ମହାଧିକାରୀ କିଆନ [ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12325/96 (ଓରଫ ଏସ୍ ଏଲ୍ ପି (ସି) ସଂଖ୍ୟା 21429/93) କୁ ମଧ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ତଥ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଦେଖାନୀ ଆବେଦନରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟମନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।